

Een nieuw verbond

***"Zie, de dagen komen, zegt de Heer, dat Ik een
nieuw verbond zal sluiten met het huis van
Israël, ... Ik zal Mijn wet in hun binnenste leggen
en die in hun hart schrijven; en Ik zal hun God
zijn, en zij zullen Mijn volk zijn."
Jeremia 31:31,33***

Een verbond is een contract of overeenkomst tussen twee partijen. De uitdrukking "nieuw verbond" in onze openingstekst impliceert dat er een "oud" verbond was. Dit was het wetverbond, dat God via Mozes op de berg Sinaï aan het volk Israël gaf. (Exodus hoofdstukken 19-24; Hebreeën 8:13). De apostel Paulus legt uit dat de vele kenmerken van het wetverbond een "schaduw van hemelse dingen" waren, en van "goede dingen die komen gaan" onder een toekomstig nieuw verbond. Hebreeën 8:5; 10:1

De beloften van het Nieuwe Verbond vinden hun oorsprong in het Verbond met Abraham, waarin God aan Abraham beloofde: "In uw nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden" (Genesis 22:16-18). De apostel Paulus vertelt ons dat God "vierhonderddertig jaar" later het Wetverbond aan Israël gaf (Galaten 3:15-17). Vervolgens stelt hij retorisch de vraag: "Waarom is de wet [het verbond] dan überhaupt gegeven?" Hij antwoordt: "Het is toegevoegd vanwege overtredingen, totdat het Zaad

zou komen, op wie de belofte betrekking had." Galaten 3: 19

Het wetverbond was "heilig, rechtvaardig en goed" en werd door God gegeven zodat het Joodse volk zich bewust zou worden van zijn eigen gevallen en onvolmaakte toestand, zodat "de zonde ... des te zondiger zou worden" en om te laten zien dat zij niet in staat waren zichzelf voor God te rechtvaardigen (Romeinen 7:12-14; 3:20). Elders legt Paulus uit: "De wet was onze leermeester om ons tot Christus te brengen, opdat wij door het geloof gerechtvaardigd zouden worden." (Galaten 3:24). Het wetverbond moest Israël de noodzaak bewijzen van het verzoenende bloed van een Verlosser, Christus en zijn vergoten bloed, om voor God gerechtvaardigd te worden.

Offergaven op de Grote Verzoendag

Toen God het wetverbond aan Israël gaf, werden ook nauwkeurige instructies gegeven over hoe de tabernakel moest worden gebouwd, samen met aanwijzingen over de offers die daar moesten worden gebracht. Op de jaarlijkse Grote Verzoendag werden offers gebracht waarbij bloed moest worden vergoten. Leviticus hoofdstuk 16

Eerst werd de "stier van het zondoffer" door Aäron geslacht, om "verzoening te doen voor zichzelf en voor zijn huis". Het bloed ervan werd in het Heilige der Heiligen gebracht en "zevenmaal" "op en voor het verzoendeksel" gesprenkeld. (Leviticus 16:11-14). Dit wees vooruit naar het vrijwillige offer van de volmaakte mens Jezus, "die zichzelf gegeven heeft

als losgeld voor allen, om te getuigenis te geven te zijner tijd" (1 Timoteüs 2:5,6). Elders stelt Paulus dat "zonder bloedstorting geen vergeving" van zonden mogelijk is. Hebreeën 9:19-22

De toewijding en geestelijke verwekking van Jezus aan de rivier de Jordaan, en vervolgens zijn dood en opstanding, waren een garantie dat in Gods "tijd" de lang beloofde zegeningen onder het Nieuwe Verbond werkelijkheid zouden worden in het Messiaanse Koninkrijk. Paulus schrijft: "Door dit alles werd Jezus een borg [Grieks: belofte of garantie] van een beter testament", of verbond. "Door zijn eigen bloed is hij eenmaal voor altijd de heilige plaats binnengegaan." Hebreeën 7:22; 9:12; 10:10

De apostel Paulus verzekert ons dat Jezus het beloofde zaad van zegen is. Hij schrijft: "Aan Abraham en zijn zaad werden de beloften gedaan. Hij zegt niet: 'En aan zaden', alsof het om velen gaat, maar als om één: 'En aan uw zaad', dat is Christus." Galaten 3:16

Het offer van de bok van de Heer

Een tweede offer werd gebracht op Israëls jaarlijkse Grote Verzoendag. Het was de "bok van het zondoffer, dat is voor het volk", wiens bloed ook in het Heilige der Heiligen werd gebracht en "op ... en voor het verzoendeksel" werd gesprenkeld, net als bij de stier. (Leviticus 16:15). Het offer van de bok vertegenwoordigt het "levende offer" van de trouwe volgelingen van de Heer tijdens het huidige

Evangelietijdperk, die "zich niet aan deze wereld aanpassen", maar in plaats daarvan dagelijks ernaar streven om "veranderd te worden" door de vernieuwing van hun denken, en "te bepalen wat Gods wil is - wat juist, welgevallig en volmaakt is". (Romeinen 12:1,2). Het offer van de trouwe, toegewijde volgelingen van Christus is alleen aanvaardbaar voor onze hemelse Vader vanwege de verdienste van Jezus' losgeld-offer, dat wordt uitgebeeld door het offer van de stier. Zoals Paulus uitlegt, heeft God ons "aanvaard gemaakt in de geliefde [Jezus Christus]. In wie wij verlossing hebben door zijn bloed." Efeziërs 1:6,7

Er waren veel verschillende offers die God met Israël instelde onder hun tabernakelregeling in de woestijn. Er waren echter slechts twee offers waarvan het bloed in het Heilige der Heiligen werd gebracht en op en voor het verzoendeksel werd gesprenkeld. Dit waren het offer van de stier en het offer van de bok van de Heer, beide op de Grote Verzoendag.

Het begrijpen van de symbolische betekenis van deze twee offers is een van de grote "mysterieën" van de Bijbel geweest. Het leert ons dat het beloofde zaad van zegening uit vele leden bestaat. (Efeziërs 5:23-32; Kolossenzen 1:26,27). "Want u allen, die in Christus gedoopt bent, hebt Christus aangedaan ... want u bent allen één in Christus Jezus. En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams zaad en erfgenamen volgens de belofte." (Galaten 3:27-29). Paulus zegt ook: "Het menselijk lichaam heeft vele delen, maar de vele delen vormen één geheel. Zo is

het ook met het lichaam van Christus." 1 Korintiërs 12:12

Opleiding van dienaren van het Nieuwe Verbond

Christus Jezus zal, samen met de leden van zijn lichaam, alle families op aarde zegeningen brengen onder de voorwaarden van het Nieuwe Verbond. Paulus legt uit: "Hij heeft ons ook bekwaam gemaakt om dienaren van een nieuw verbond te zijn." (2 Korintiërs 3:6). Onze voorbereiding die nu plaatsvindt, zal ons, als we trouw zijn tot in de dood, bekwaam maken om samen met Christus het Nieuwe Verbond van het Nieuwe Verbond te beheren voor het natuurlijke Israël en uiteindelijk voor de hele mensheid. Deze voorbereiding geschiedt door Gods Heilige Geest, die zijn wet "in ons hart geschreven" heeft, in ons leven en ons gedrag. Daarom beseffen we: "Uit onszelf zijn we niet bekwaam om te beweren dat iets van ons afkomstig is. Onze geloofsbrieven komen veeleer van God." 2 Korintiërs 3: t 2-5

De apostel legt ook uit hoe de lichaamsleden van Christus in het huidige tijdperk worden ontwikkeld en beproefd onder een bijzonder kenmerk van het verbond met Abraham. Dit kenmerk werd uitgebeeld door Abrahams vrouw Sara (Galaten 4:22-31). Sara was een "vrije vrouw", de echte vrouw van Abraham, die na vele jaren van onvruchtbaarheid Isaak baarde, het zaad van de belofte. In Gods plan was het de bedoeling dat het kenmerk van Sara in het verbond met Abraham het zaad van de zegen zou

voortbrengen en ontwikkelen. Dit zaad zou worden gebruikt om alle families van de aarde te zegenen.

In de slotverzen van Genesis hoofdstuk 24 wordt ons verteld hoe Isaak, die symbolisch Christus vertegenwoordigt, trouwde met Rebekka, die symbolisch de lichaamsleden van Christus, de kerk, vertegenwoordigt. Vers 67 zegt: "Isaak werd getroost na de dood van zijn moeder [Sara]." Sara vertegenwoordigt het kenmerk van het verbond met Abraham dat van kracht is tijdens het evangelietijdperk: de ontwikkeling van het zaad der zegening, de "kleine kudde" (Lukas 12:32). Haar dood betekent dus het einde van het evangelietijdperk, waarna het nieuwe verbond van kracht zal worden in het koninkrijk van Christus.

Een stad waarvan God de bouwer is

De belofte van een betere toekomst werd gegeven vanaf het moment dat God voor het eerst met Abraham begon te handelen. De apostel schrijft: "Door geloof verbleef hij [Abraham] in het beloofde land, als in een vreemd land, en woonde hij in tenten met Isaak en Jakob, de erfgenamen met hem van dezelfde belofte. Want hij verwachtte een stad met fundamenten, waarvan God de bouwer en maker is." Hebreeën 11:9,10

In de Bijbel wordt een stad vaak symbolisch gebruikt om een regering voor te stellen. Zo vertegenwoordigt de stad Jeruzalem voor het Joodse volk de regering van Israël. In de voorgaande verzen wordt ons verteld dat deze stad, of regering, waar Abraham naar uitkeek, "fundamenten" moest hebben, dat wil

zeggen kracht, stabiliteit en duurzaamheid. Deze fundamenten zijn Gods heilige principes van "gerechtigheid en rechtvaardigheid", "liefdevolle goedheid en waarheid" (Psalm 89:14). De enige bouwer die deze eigenschappen aan een dergelijk koninkrijk kon geven, is God.

In deze zin schreef de apostel Johannes: "Ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen van God, gereedgemaakt als een bruid die voor haar man is versierd" (Openbaring 21:2). De volgende verzen geven vervolgens een prachtige beschrijving van het werk dat door dit koninkrijk zal worden verricht, dat zal functioneren onder de voorwaarden van het Nieuwe Verbond. Openbaring 21: 3,4

Middelaar van het Nieuwe Verbond

Het woord "bemiddelaar", dat tussenpersoon of verzoener betekent, wordt in de Bijbel alleen gebruikt in verband met een verbond tussen twee partijen. Mozes was de bemiddelaar van het wetverbond en was een type of beeld van Jezus, de bemiddelaar van een nieuw en beter verbond. Paulus schrijft dat Jezus "een voortreffelijker bediening heeft verkregen, omdat Hij ook de bemiddelaar is van een beter verbond, dat op betere beloften is gegrondvest" (Hebreeën 8:6). Hier wordt een vergelijking gemaakt met het wetverbond, op grond waarvan het volk Israël alle vereisten van dat verbond volmaakt moest vervullen om rechtvaardiging en leven te ontvangen. Vanwege hun gevallen toestand waren zij echter niet in staat

om dat te doen. (Hebreeën 8:6). Hier wordt een vergelijking gemaakt met het wetverbond, op grond waarvan het volk Israël alle vereisten van dat verbond perfect moest nakomen om rechtvaardiging en leven te ontvangen. Vanwege hun gevallen toestand hield het volk zich echter niet aan die voorwaarden. Daarom kon niemand het leven bereiken. Romeinen 3:19,20

De apostel vervolgt: "Als dat eerste verbond onberispelijk was geweest, zou er geen plaats zijn gezocht voor een tweede. Omdat hij fouten vond, zegt hij: Zie, de dagen komen, zegt de Heer, dat Ik een nieuw verbond zal sluiten met het huis van Israël en met het huis van Juda." (Hebreeën 8:7,8). Het eerste verbond, het wetverbond, was een maatstaf voor het vermogen van een volmaakt mens om het na te leven. Alleen Jezus was in staat om het wetverbond te vervullen, omdat alleen Hij volmaakt was. Mattheüs 5:17,18

Het wetverbond stond zijn bemiddelaar, Mozes, niet toe om namens elke overtreder op te treden en ervoor te zorgen dat zij uiteindelijk volmaakt zouden presteren. Dit kwam omdat Mozes zelf onvolmaakt was. Dit verbond bevatte ook geen voorziening om kwade invloeden uit te roeien, die een grote belemmering vormden voor het naleven van alle vereisten ervan. Vanwege de onvolmaaktheid van het volk, van Mozes en van vele kwade invloeden van buitenaf, was er dus een ander verbond nodig om het volk in volledige en blijvende harmonie en gunst bij de hemelse Vader te brengen.

Over het sluiten van het Nieuwe Verbond zegt de apostel: "Het zal niet zijn zoals het verbond dat Ik met hun voorouders sloot toen Ik hen bij de hand nam om hen uit Egypte te leiden, want zij bleven mijn verbond niet trouw en Ik keerde Mij van hen af, verklaart de Heer. (Hebreeën 8:9). Het Nieuwe Verbond zal in staat zijn om de gevallen mensheid tijdens het Messiaanse koninkrijk weer in harmonie met God te brengen, omdat het een betere bemiddelaar zal hebben, namelijk Christus en zijn lichaamsleden, de kerk. (Hebreeën 8:6; Matteüs 19:28; Lucas 22:28-30). Samen zullen "de Christus" medelevende "priesters" zijn, beheerders van het Nieuwe Verbond. Hebreeën 2:11,16-18; Openbaring 20:6

De apostel Paulus zegt: "Dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël zal sluiten, zegt de Heer: Ik zal Mijn wetten in hun hart leggen en die in hun binnenste schrijven; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mijn volk zijn." (Hebreeën 8:10). Op dat moment "zullen zij niet meer ieder zijn naaste en ieder zijn broeder onderwijzen, zeggende: Ken de Heer, want zij zullen Mij allen kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, zegt de Heer, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonden niet meer gedenken." Jeremia 31:34

Eerdere gebeurtenissen

Toen het wetverbond op de berg Sinaï werd gesloten, waren er donderslagen, bliksem, een dikke wolk, het luide geluid van een trompet, rook en de berg beefde hevig (Exodus 19:16-18). De apostel

Paulus schrijft: "Het schouwspel was zo angstaanjagend dat Mozes zei: Ik beef van angst" (Hebreeën 12:18-21). Elk van deze natuurlijke elementen heeft een symbolische betekenis. Net zoals deze angstaanjagende beelden en geluiden voorafgingen aan de instelling van het wetverbond, zo zal ook een grote tijd van benauwdheid op aarde voorafgaan aan de instelling van het nieuwe verbond. Daniël 12:1; Joël 2:1-11; Openbaring 16:18-21

De vervulling van bijbelse profetieën en tekenen des tijds wijzen erop dat deze periode van grote nood op ons afkomt. Dit komt tot uiting in "donderslagen", roep om gerechtigheid, samen met gemor van ontevredenheid; 'bliksemflitsen', flitsen van waarheid en onthullingen van onrechtvaardigheid; een 'dikke wolk', toenemende onrust en ontevredenheid; het 'geluid van een bazuin', eisen voor rechten, zowel reële als ingebeelde; 'rook', het resultaat van het symbolische vuur van vernietiging door anarchie; en een 'aardbeving', het verdwijnen van menselijke sociale, financiële en religieuze instellingen die niet in harmonie zijn met God. Haggai 2:6,7; Hebreeën 12:26,27

Mozes was afwezig bij het Joodse volk, omdat hij de berg was opgeklommen om met God te communiceren, terwijl de berg gehuld was in rook en beefde. Dit suggereert symbolisch dat wanneer de laatste leden van het lichaam van Christus tot de dood toe trouw zijn gebleken en zijn opgewekt tot de goddelijke natuur, dan zal de climax komen van een grote tijd van ge e onrust, zoals de aarde nog nooit

heeft meegemaakt. Gelukkig zullen die dagen worden verkort en zal het koninkrijk, onder de rechtvaardige heerschappij van Christus, op aarde worden gevestigd. Mattheüs 24: 21,22

Aardse vertegenwoordigers

De Schrift vertelt ons dat God menselijke vertegenwoordigers op aarde zal hebben om het Nieuwe Verbond te beheren. Dit zullen de herrezen getrouwen en heiligen zijn die vóór Jezus' eerste komst leefden, van Abel tot Johannes de Doper. Zij zullen dienen als "rechters" en als "vorsten in de hele earth ", menselijke leiders die de mensheid bijstaan. Matteüs 11:11; Lucas 13:28; Jesaja 1:26; Psalm 45:16

De apostel Paulus noemt enkele van deze getrouwen bij naam en voegt eraan toe: 'Zij allen hebben door hun geloof een goed getuigenis verkregen, maar hebben de belofte niet ontvangen, omdat God voor ons iets beters had voorzien, opdat zij zonder ons niet volmaakt zouden worden' (Hebreeënen 11:1-40). Deze mannen en vrouwen van God hebben veel geleden omdat zij de Heer trouw dienden. Toch waren zij geen erfgenamen van het geestelijke zaad van de belofte. Hoewel zij "een goed getuigenis door hun geloof" hadden verkregen, gingen zij allen het graf in, totdat de tijd zou komen dat Christus en zijn kerk volmaakt zouden zijn en het Nieuwe Verbond zou worden ingegaan. Deze Oude Waardigen zullen "volmaakt" worden opgewekt, zoals Adam in de hof van Eden. Met hun volmaakte

geest en vermogens zullen zij voorbeelden en leraren voor het volk zijn.

Een trouw overblijfsel

Naast de Oude Waardigen voorspelden Gods heilige profeten dat er een trouw „overblijfsel” van Joden zou zijn. Zij zullen tot de eersten behoren die de zegeningen van het Nieuwe Verbond zullen ontvangen. (Jesaja 30:19; Psalm 107:6,28). Via de profeet Jesaja vertelt God ons dat dit „overblijfsel van Jakob [Israël]” zou terugkeren „uit de vier hoeken van de aarde”. (Jesaja 10:21,22; 11:11-16). Ook verklaart God via de profeet Jeremia dat er een verzameling van dit trouwe overblijfsel zou zijn en dat zij 'in hun eigen land zouden wonen'. Jeremia 23:1-8

Dit trouwe overblijfsel van Joden zal zich uiteindelijk tot de Heer wenden en om verlossing roepen, zonder te vertrouwen op politieke overeenkomsten met andere naties of op menselijke militaire macht. Dan, op dat moment, zal de Heer hen verlossen. (Jesaja 30:15,18,19; Zacharia 14:1-3). De profeet Zacharia schreef: "Zo zegt de Heer: Ik ... zal in het midden van Jeruzalem wonen, en Jeruzalem zal een stad van waarheid worden genoemd", en het zal "wonderbaarlijk zijn in de ogen van het overblijfsel van dit volk in deze dagen, ... en Ik zal het overblijfsel van dit volk al deze dingen in bezit geven. En het zal geschieden, dat zoals u een vloek was onder de heidenen, o huis van Juda en huis van Israël, zo zal Ik u redden, en u zult een zegen zijn. ... Dit zijn de dingen die u zult doen: Spreek ieder de waarheid

tegen zijn naaste; doe rechtvaardig oordeel en vrede in uw poorten." Zacharia 8:3,6,12,13,16

De profeet vervolgt: "Vele volken en sterke naties zullen naar Jeruzalem komen om de Heer der heerscharen te zoeken en te bidden voor de Heer. ... In die dagen zal het geschieden dat tien mannen [die alle naties van de aarde vertegenwoordigen] uit alle talen van de naties de zoom van een Jood zullen vastgrijpen en zeggen: Wij zullen met u meegaan, want wij hebben gehoord dat God met u is." (Zacharia 8:22,23). Zo zal, beginnend met een trouw overblijfsel van Israël, samen met de instructies van de Oude Waardigen, een weg van verzoening met God beschikbaar zijn voor alle mensen.

De profeet Ezechiël vertelt ons dat God "het overblijfsel van Israël" zou verzamelen en hun niet alleen "het land Israël" zou geven, maar ook "één hart" en "een nieuwe geest", zijn geest van gerechtigheid, in hen zou leggen. (Ezechiël 11:17-20). Ten slotte beschrijft de profeet Micha de zegeningen van het Nieuwe Verbond als "dauw" en "regens" die over de hele mensheid zullen uitstromen. Hij schrijft: "Het overblijfsel van Jakob zal te midden van vele volken zijn als dauw van de Heer, als regens op het gras, die niet op de mens wachten, noch op de mensenkinderen." Micha 5:7,8

Verzegeld met het bloed van Jezus

In het boek Hebreeënen wordt de instelling van het wetverbond gegeven als voorbeeld van hoe het nieuwe verbond zal worden ingesteld. De apostel

wijst erop dat een verbond met God, zoals het wetverbond en het nieuwe verbond, met bloed moet worden verzegeld. "Want waar een verbond bestaat, moet de dood van degene die het heeft bekrachtigd, worden voortgebracht; want een verbond is vast over dode slachtoffers, aangezien het nooit geldig is wanneer degene die het bekrachtigt, leeft. Daarom is zelfs het eerste [het wetverbond] niet zonder bloed ingesteld." (Hebreeënen 9:16-18). Jezus' dood leverde de verdienste, of waarde, voor het bloed dat het nieuwe verbond zal verzegelen.

Op de avond waarop Jezus met zijn discipelen het gedenkteken van zijn dood instelde, gaf hij hun de beker en zei: "Drink hier allen uit, want dit is mijn bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden." (Matteüs 26:27-28; Lucas 22:20; 1 Korintiërs 11:25). Hier gaf Jezus aan dat zijn dood de waarde of verdienste zou leveren om te zijner tijd het Nieuwe Verbond in te luiden.

Deelnemers aan Jezus' lijden

De discipelen werden uitgenodigd, net als alle latere toegewijde volgelingen van de Meester gedurende het Evangelietijdperk, om uit de beker te drinken, wat symbool stond voor het aanvaarden van de verdienste van het offer van Christus voor hen. Op basis hiervan hebben zij het voorrecht gekregen om „deel te hebben aan de lijden van Christus”. (1 Petrus 4:13; 2 Korintiërs 1:7). Zij zijn „gerechtvaardigd door het geloof” in zijn bloed als hun Verlosser. (Romeinen 3:24; 5:1,9). Zij hebben

dan de mogelijkheid om „met hem te sterven”, opdat zij „met hem mogen leven”, om met hem te „lijden”, opdat zij ook „met hem mogen regeren” als „koningen en priesters”. 2 Timoteüs 2:11,12; Openbaring 20:6

De apostel Paulus legt uit: "De beker van zegening, waarvoor wij God zegenen, is die niet een deelname aan het bloed van de Gezalfde? Het brood dat wij breken, is dat niet een deelname aan het lichaam van de Gezalfde? Omdat er één brood is, zijn wij, de velen, één lichaam; want wij allen hebben deel aan het ene brood." 1 Korintiërs 10:16,17

In het boek Hebreeën vervolgt de apostel: "Toen Mozes alle voorschriften van de wet aan het volk had verkondigd, nam hij het bloed van kalveren en bokken ... en besprenkelde zowel het boek als het hele volk, zeggende: Dit is het bloed van het verbond dat God u heeft opgelegd." (Hebreeën 9:19,20). In dit typische beeld staat het bloed van "kalveren en bokken" voor het offer van Christus, het Hoofd, en zijn lichaamsdelen.

De apostel Paulus voegt hieraan toe: "Het was dus noodzakelijk dat deze aardse afbeeldingen van de hemelse dingen door deze offers gereinigd werden, maar de hemelse dingen zelf worden gereinigd door betere offers dan deze." (vers 23). De "kopieën", of afbeeldingen van de werkelijkheid onder het wetverbond, moesten worden gereinigd en gezuiverd met dierenoffers - stieren en bokken. De "hemelse dingen" - het nieuwe verbond en de bijbehorende regelingen - worden echter gereinigd

"met betere offers". Deze betere offers zijn die van Christus en zijn kerk.

De Middelaar van het Nieuwe Verbond zal de herrezen en verheerlijkte "Christus"-klasse zijn, Jezus als Hoofd samen met al zijn lichaamsleden. Daarom kan hun bemiddelende werk om God en de mensheid te verzoenen, onder het Nieuwe Verbond, pas beginnen als het laatste lid van het lichaam van Christus trouw is gebleken zelfs tot in de dood . Openbaring 2:10

We zien dus dat het doel van het Nieuwe Verbond is om de mensheid te verzoenen met God. Deze regeling werd tot stand gebracht tegen een hoge prijs, door het vrijwillige offer en de dood van Gods eniggeboren Zoon, Jezus Christus. (Johannes 3:16,17). Het Nieuwe Verbond zal dus de liefde en zorg van onze hemelse Vader voor al zijn menselijke schepselen laten zien. "O, hoe ondoorgrondelijk zijn Gods wijsheid en kennis! Hoe ondoorgrondelijk zijn zijn oordelen en onnaspeurlijk zijn wegen!" Romeinen 11:33